

ע"פ 59041/03 - מוחמד סלאימה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעערורים פליליים לפני כב' השופטים: י' נעם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן וא' אברבנאל

עפ"ג 17-03-59041 מוחמד סלאימה נ' מדינת ישראל

מוחמד סלאימה

המעורר

על-ידי ב"כ עוז מוסטפא יחיא

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

השופט ר' פרידמן-פלדמן:

1. המעררណ, בבית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ד"ר אורד גורדון), בת"פ 6598-12-15, ביום 28.2.17, למאסר בפועל למשך תשעה חודשים, בגיןימי מעצרו; למאסר על תנאי; ולתשלום קנס בסך 2,000 ל"נ, לאחר שהורשע, על פי הודהתו, בעבירות של גניבת הרכב וקשירת קשר לביצוע פשע.

2. על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, שעמדו ביסוד הרשותו של המערר, ביום 26.11.2015, בסמוך לשעה 00:06, ברחוב יוסף חכמי בירושלים, גנב המערר, שהוא נאשם 2 בכתב האישום המתוקן, יחד עם נאשם 1 ואחרים, הרכב מסווג "סיאט איביזה".

על פי המתואר בכתב האישום, يوم קודם לכן יצר המערר קשר טלפון עם אדם בשם שADI, והשניים קבעו כי למחരת יצאו לגנוב הרכב. בבוקר היום נפגשו השניים יחד עם אדם נוסף בשם THIISIR, והשלושה החלו לנסוע ברכב מאזדה לכיוון ירושלים. בדרך הצטרכו אליהם נאשם 1, והארבעה המשיכו לנסוע למקום הגניבה. המערר והאחרים היו מצודים במחשב הרכב המיועד לרכבים מסווג "סיאט" וכן בפתח צינורות.

בהתאם למקומות הגניבה, יצאו מהרכב שADI, THIISIR ונאשם 1. THIISIR העביר לנאשם 1 את מחשב הרכב, שADI ונאשם 1 הגיעו לרכב הסיאט, פרצו את חלון הרכב, ובאזורת מחשב הרכב הניע שADI את הסיאט. לאחר מכן עזבו את המקום שADI וTIISIR ברכב מאזדה, והמערר ונאשם 1 נכנסו לסיאט, גנבו אותו ונמלטו מהמקום, כאשר המערר נהוג בסיאט.

בעקבות התראת גניבת הסיאט בחברת "אייטוראן", הוקם מחסום משטרתי בסמוך לקלנדיה. כאשר הגיעו למקום המערר ונאשם 1 והבחינו במחסום, עצרו את הסיאט והחלו להימלט רגלית. השניים נתפסו בסמוך לאחר מרדף קצר.

3. בಗזר דיןנו קבע בית-משפט קמא, כי מתחם העונש ההולם במקרה זה, נע בין 6 לבין 20 חודשים בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס בסכום שבין 1,500 ל"נ לבין 5,000 ל"נ.

עמוד 1

בית המשפט התייחס לערכיהם המוגנים - הגנה על קניינים של בני החברה, תוך שzieן כי בהקשר של גניבת מכוניות, מדובר בגורם בשווי של ממש, ובתופעה עבריתנית נרחבת הגוררת השלכות חרדיות שליליות וועל כליה על הציבור. כן התייחס לנסיבות ביצוע העבירה, לכך שהמערער בחר לחברו לעבריים נוספים לשם ביצוע העבירה, לכך שהמעשים בוצעו בצורה מתוכננת, תוך הצעידות מראש במחשב המיעוד לסוג מסוים של כלי רכב, ואשר תואם את הרכב שנגנב בפועל, והצעידות בפתח צינורות ששימש לפריצת הרכב. עוד התייחס בית-משפט קמא למדיניות הענישה הנוהגת, ולתפקידו של בית המשפט במאבק בתופעת גניבת רכבים.

בקביעת העונש בתחום המתחכם, התייחס בית-משפט קמא, לפחות, להודאותו של המערער, לגילו הצעיר, לנסיבותו האישיות כעולה מתקייר שירות המבחן, לכך שמדובר בהסתbekות ראשונה בפלילים ולאחר שמדובר במסר ראשון של המערער. עוד התחשב בית המשפט בנסיבות בהן שהה המערער במעשה ממש, ולאחר מכן בתנאים מגבלים, וכן לחלוּפַׁה הזמן מאז ביצוע העבירה. לחומרה התייחס בית המשפט לקשר של המערער עם העולם העברי, כעולה מנסיבות ביצוע העבירה, למאפיינו אישיותו של המערער, כעולה מתקייר שירות המבחן, ולצורך בהערכתה אישית וככלית בגזר הדין.

בית המשפט קבע כי במלול השיקולים, מתחייבת ענישה בהיקף משמעותי ומוחשי, דחה את המלצה לשירות המבחן להטלת עונש שאינו מסר בפועל, וגורר על המערער עונשים ממופרט לעיל.

4. ב"כ המערער טוען כי בית-משפט קמא החמיר יתר על המידה בעונשו של המערער.

טען כי שגה בית המשפט, כאשר לא אפשר לשירות המבחן לגבות המלצה סופית בעניינו של המערער, ו"חסם" את האפשרות לסתות ממתחמי הענישה מטעמי שיקום.

טען כי לא ניתן משקל מספיק למעשה הבית בו שהה המערער; לכך שלא מדובר בעברין רכוש; לנסיבותו האישיות של המערער; וכן שהמערער הודה במינויו לו עוד במשטרה, והפליל אחרים, מה שאפשר העמדתם לדין.טען גם כי בית-משפט קמא לא התייחס לפסקה אליה הפניה ההגנה, וטעה בכך שכן שחדגש את שיקולי הגמול וההרתעה, ללא התחשבות בשיקולים שיקום ותיקון. המערער טוען גם כנגד העונש שנקבע בתחום מתחם הענישה, ובין היתרטען כי הרכב נתפס ומכאן שלא נגרם למתרלונת נזק כתוצאה מעשיו של המערער.

5. ב"כ המשיבה טוען כי לא נפלה טעות בגזר דין של בית-משפט קמא. לדבריו, המערער הctrף לגניבת רכב בחבורה, בצורה מתוחכמת, והעונש שנגזר עליו תואם את הענישה המקובלת. לדבריו ב"כ המשיבה, בעבורות מן הסוג הנדון, אין מנוס מגירת עונש מסר בפועל.

6. כלל הוא, כי ערכאת הערעור לא גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה הדינית; וכי התרבותה בעונשים שנגזרים על-ידי הערכאה הדינית שמורה למקרים חריגים בלבד שבהם נפלה טעות מהותית, או שהעונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראיה (ע"פ 2422/15 **איתן סror ב' מדינת ישראל** (7.11.16).

.7. לאחר בוחנת טיעוני הצדדים, הגיעו למסקנה, כי אין עילה להתערבות בגזר-דין של בית-משפט קמא.

ראשית, נסיבות ביצוע העבירה חמורות - המערער חבר לאחרים לגנוב כלי רכב; מדובר במעשה מתוכנן מראש; במעשה מתחכם - גניבת הרכב תוך שימוש במחשב רכב.

שנית, מדובר בעבירה המכחיבת ענישה מחמירה ומרתיעה.

שלישית, גזר דין של בית-משפט קמא תואם את הפסיכיקה הנוגגת בעבירות דומות.

רביעית, לאור מכלול הנסיבות, ועל אף הودאותו של המערער והמלצת הבינים של שירות המבחן, לא מדובר במקרה המתאים להיליך שיקומי, חלף ענישה שיש בה רכיבי גמול והרתה.

בית-משפט קמא התחשב בכל הנסיבות הרלוונטיות, החל בשיקולים בקביעת מתחם העונש ההולם, וכלה בנסיבות המקלות בקביעת העונש המתאים, ואין עילה להתערבות בגזר דין.

אשר על כן, הערעור נדחה.

.8. על המערער להתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 24.7.17 בבית המעצר "ニיצן" שבמתחם כלא "אילון" בשעה 9:30.

המצוירות תשליך העתק פסק הדין לב"כ הצדדים ולשירות המבחן.

ניתן היום, י"ט סיון תשע"ז, 13 יוני 2017, בהיעדר הצדדים (על-פי הסכמתם).

אליא ברברנאל, שופט

רבקה פרידמן-

פלדמן, שופטת

יורם נעם, סגן נשיא